

Asia: Asia VN/4219/2023

Lausuntopyyntö peruspankkipalveluja ja luottolaitoslainsäädäntöä koskevasta arviomuistiosta

1. Peruspankkipalvelut

Kommenttinne peruspankkipalveluita koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpide-ehdotuksiin (arviomuistion luku 2)? Voitte tässä yhteydessä tuoda esille myös arvioitanne eri toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksista.

Maksutili on välttämätön edellytys taloudelliselle toiminnalle yhteiskunnassa. Tämä lähtökohta on tunnistettu osaltaan myös pankkien kriisiratkaisulainsäädännössä, jossa eri asiakasryhmien mahdollisuus korvata tietyltä pankilta saamansa maksupalvelut on määritelty yhdeksi seikaksi, jota kriisiratkaisuviranomaisten on arvioitava määrittäessään pankin maksukyvyttömyyden yhteiskunnallista merkittävyyttä. Tätä kriittisyysarviota ei kriisiratkaisulainsäädännössä ole rajattu vain kuluttaja-asiakkaisiin, vaan palveluiden korvattavuutta arvioidaan pankin eri asiakasryhmien kannalta. Esimerkiksi pk-yrityksiä ovat yksi asiakasryhmä, joiden palveluiden korvattavuutta Rahoitusvakausvirasto arvioi omassa toiminnassaan.

RVV yhtyy arviomuistiossa esitettyyn näkemykseen siitä, että peruspankkipalveluiden saatavuudessa esiintyy huomattavasti merkittävämpiä ongelmia, kuin aiemmin on tullut esille, erityisesti pk-yritysten ja yhdistysten osalta. Tilanteen ratkaiseminen vaikuttaa edellyttävän toimenpiteisiin ryhtymistä.

Arviomuistiosta ilmenevin tavoin palveluiden tarjoajat perustelevat peruspankkipalveluiden tarjonnan rajoittamista liiketoiminnallisilla perusteilla. Tämän vuoksi vaikuttaa epätodennäköiseltä, että esitetyistä toimintavaihtoehdoista informaatio-ohjauksen tehostaminen olisi riittävän tehokas keino vaikuttaa luottolaitosten toimintaan tässä suhteessa. Rahoitusvakausvirasto pitää tämän vuoksi perusteltuna, että lakisäätöistä oikeutta peruspankkipalveluiden saamiseen laajennettaisiin koskemaan esimerkiksi kirjapitolainsäädännön mikroyrityksen määritelmän täyttäviä yrityksiä ja yhdistyksiä.

RVV toteaa, että peruspankkipalveluiden saatavuudella on merkitystä myös talletussuojatehtävien toimeenpanon kannalta. Tilanteessa, jossa talletussuojakorvaukset tulevat maksettavaksi, on olennaista, että luottolaitosten asiakkaat voivat siirtää asiointinsa helposti ja nopeasti toiseen pankkiin. Mikäli pankki kieltäytyy ottamasta asiakasta vastaan tilanteessa, jossa asiakkaan vanha pankki on ajautunut maksu- tai muihin taloudellisiin vaikeuksiin ja asiakas tarvitsee uuden tilin pystyäkseen vastaanottamaan RVV:n maksaman talletussuojakorvauksen, asiakas on erittäin haavoittuvassa tilanteessa. Tämä johtaa myös siihen, että RVV ei voi suorittaa lakisääteistä tehtäväänsä talletussuojakorvausten maksajana tehokkaasti. Tilanne voisi olla erityisen ongelmallinen pienten yritysten ja yhdistysten kannalta, koska suuret yritykset käyttävät joka tapauksessa useita eri pankkeja maksupalveluidensa toteuttamiseen.

Asiakkaan tuntemiseen ja tunnistamiseen sekä rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämiseen liittyvät menettelyt vaikuttavat uuden asiakkuuden avaamiseen tarvittavaan aikaan merkittävästi. Nämä menettelyt vaikuttavat toimivan yhtenä perusteena palveluiden tarjonnan rajoittamiseen tietyiltä asiakasryhmiltä. Myös talletussuojakorvauksen toteuttamisen kannalta olisi suotavaa, että menettely olisi mahdollisimman sujuva. RVV kannattaa, että osana peruspankkipalveluiden saatavuuteen liittyviä toimenpiteitä myös rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämistä koskevan lainsäädännön soveltamiseen liittyviä tulkintakäytäntöjä ohjataan riskiperusteisempaan suuntaan.

Asiakaspalvelun tavoitettavuussäännöksen mukaisesti perusmaksutili on avattava ilman aiheetonta viivästystä. Suomessa toimivien pankkien käytäntönä on usein vaatia henkilökohtaista tapaamista, jolloin tunnistaminen voi aiheuttaa kohtuutonta vaivaa uuden tilin avaajalta.

Oikeushenkilöiden, joilla ei ole y-tunnusta ja oikeustoimikelpoisten useiden henkilöiden yhteenliittymien pankkiasiointiin liittyvät haasteet tulisi ratkaista. RVV:n kannalta keskeistä on se, miten tällaiset tallettajat raportoidaan RVV:lle osana tallettaja- ja tilitietojen raportointia sekä se, miten helposti tällaiset tallettajat voivat avata mahdollisessa talletussuojakorvausten maksatustilanteessa uuden talletustilin. RVV:n näkemyksen mukaan yhteisetuoksien, kuten tiekuntien, pankkipalveluiden perustamista helpottaisi, jos näillä toimijoilla olisi viranomaisrekisteriin perustuva yksilöintitunniste, kuten y-tunnus, jota käytettäisiin pankkipalveluiden asiakkuuden hallinnointiin. RVV:n näkemyksen mukaan tällainen tunniste olisi tarpeen myös talletussuojakorvausten maksatustilanteessa, jotta RVV voi yksilöidä tallettajan.

2. Käteisen saatavuus ja käytettävyys

Kommenttinne käteisen saatavuutta ja käytettävyyttä koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpide-ehdotuksiin (arviomuistion luku 3)?

RVV yhtyy arviomuistiossa esitettyihin havaintoihin käteisen saatavuutta ja käytettävyyttä koskevista ongelmista. Arviomuistiossa ei esitetä tällä hetkellä kansallisia toimenpiteitä käteisen saatavuuden ja käytettävyuden parantamiseksi, vaan katsotaan, että ensin tulee arvioida tulevan EU-lainsäädännön sisältö. RVV pitää esitettyä toimintatapaa sinänsä perusteltuna, mutta kiinnittää huomiota siihen, että myös tuleva EU-sääntely tullee edellyttämään kansallisia viranomaistoimenpiteitä (ns. korjaavat

toimenpiteet). Näiden toimenpiteet todennäköisesti edellyttävät useiden eri toimijoiden yhteistyötä ja siten laajapohjaista valmistelua, joka olisi syytä aloittaa hyvissä ajoin.

RVV toteaa, että neuvotteluissa Komission euroseteleitä ja -metallirahoja koskevasta asetusehdotuksesta on syytä huomioida Suomen kansalliseen huoltovarmuuteen liittyvät seikat. Erityisesti konttori- ja käteispalveluiden maantieteellinen kattavuus tulisi pyrkiä varmistamaan ja rahahuoltoon liittyvien palveluiden tarjoajien monimuotoisuudesta olisi huolehdittava. RVV kannattaakin komission asetuksen mukaisten korjaavien toimenpiteiden selvittämistä osana käteisen saatavuuden varmistamista (esim. vähittäiskauppiaille tai postitoimipaikoille osoitettavat suositukset, joilla kannustetaan täydentämään pankkien käteispalveluja.) Samalla on syytä välttää sääntelyä, joka vähentää käteispalveluiden tarjoamisen houkuttelevuutta suhteettomasti.

Käteisen hyväksyttävyyden lisäämisen osalta on hyvä huomioida myös sen vaikutus rahanpesuun, harmaaseen talouteen sekä terrorismin rahoittamiseen liittyvään sääntelyyn ja tämän sääntelyn mukaisten vaatimusten toteuttamiseen. Osin tähän liittyen, ja myös yritysten käytännön toiminnan kannalta, kauppasumman suuruudella voi olla vaikutusta käteisen hyväksyttävyyteen (esim. uusien autojen kauppa tai muut alat, joissa kauppasummat ovat suuria).

3. Asiakkaansuoja- ja menettelytapasääntely: hyvä pankkitapa ja sopimusehtosääntely

Kommenttinne hyvää pankkitapaa ja sopimusehtosääntelyä koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpide-ehdotuksiin (arviomuistion luku 4)? Voitte tässä yhteydessä tuoda esille myös arvioitanne eri toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksista.

RVV:n kannalta on tärkeää, että talletuspankit kertovat asiakkailleen selkeästi ja yhdenmukaisesti talletussuojasta. RVV:n ymmärryksen mukaan markkinointikäytännöt ovat kirjavia ja talletussuojaviestinnän valvontaa olisi siksi hyvä tehostaa. Talletussuojan uskottavuuden ja tallettajien yhdenvertaisuuden varmistamisen kannalta on tärkeää, että markkinointikäytännöt kotimaisilla markkinoilla ovat samanlaisia siitä riippumatta, onko talletuspankki kotimainen, ulkomaisen talletuspankin sivuliike vai rajan yli ilman sivuliikettä toimiva talletuspankki.

RVV:n kannalta on suotavaa, että hyvään pankkitapaan sisällytettäisiin laatuvaatimuksia asiakaspalvelun vähimmäistasosta, ja erityisesti siitä, että asiakasyhteydenottoihin tulisi vasta kohtuullisessa ajassa. Asiakas, joka jostain syystä ei saa nostettua talletuksiaan, ottaa muuten mahdollisesti yhteyttä RVV:n talletussuojaviranomaisen roolissa ja pyytää selvittämään, mikäli kyseessä on talletussuojakorvaustilanne. Tämä osaltaan työllistää RVV:tä turhaan.

4. Luottolaitosten toimintaa ja riskienhallintaa koskeva sääntely

Kommenttinne luottolaitosten toimintaa ja riskienhallintaa koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpide-ehdotuksiin (arviomuistion luku 5)? Voitte tässä yhteydessä tuoda esille myös arvioitanne eri toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksista.

Hallituksen kokoonpanoa koskevat riippumattomuusvaatimukset:

Lähtökohtaisesti RVV tukee arviomuistioon sisältyvää näkemystä, että luottolaitosten hallituksen kokoonpanolle asetetaan lainsäädännössä selkeät minimisäännökset hallituksen jäsenten riippumattomuuden kriteereistä, yksittäisen hallituksen jäsenen riippumattomuuteen vaikuttavasta aikarajasta ja riippumattomien jäsenten osuudesta hallituksen kokoonpanossa. Normaalitilanteissa arviomuistion esitykset em. seikkoihin ovat oikeansuuntaisia.

Laitosten käytännön toteutuksen kannalta tulee kuitenkin harkita, onko tarkoituksenmukaista kansallisessa lainsäädännössä ottaa kaikkiin luottolaitoksiin käyttöön samat riippumattomuuden aikarajat kuin nyt on käytössä listayhtiöiden hallinnointikoodin suosituksissa, ottaen huomioon, että hallinnointikoodin aikarajat ovat hiukan lyhyempiä ja siten osin tiukempia ja osin väljempinä kuin Euroopan pankkiviranomaisen ja Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ohjeissa (EBA/GL/2021/06).

Kriisinratkaisutilanteessa RVV:n tulee arvioida ja ratkaista tarve vaihtaa kriisiytyneen laitoksen hallitus, toimitusjohtaja ja/tai muu toimiva johto. Kriisiytyneen laitoksen ylimmän johdon ja toimitusjohtajan vaihtamiseen liittyvän tarpeen arviointi pyritään tekemään (tarvittaessa yhteistyössä valvojan kanssa) niin ajoissa, että uusien nimitettävien henkilöiden etsintä voidaan aloittaa hyvissä ajoin ennen kriisinratkaisupäätöksen tekemistä. On kuitenkin mahdollista, että tilanne kärjistyy niin nopeasti, ettei siinä ajassa ole mahdollista löytää henkilöä, joka täyttäisi kaikki riippumattomuusvaatimukset. On tarkoituksenmukaista, että kriisinratkaisun aikapaineistettu tilanne ja viranomaisten nimitysvaltuus nähtäisiin perusteluna poiketa esim. väliaikaisesti joko kaikista tai osasta riippumattomuudelle asetettavista vaatimuksista.

Poikkeukset luottolaitoksen omien osakkeiden ja osuuksien rahoituskiellosta:

Lainsäädännön yhtenäisyyden ja pankkien yhdenvertaisen kohtelun näkökulmasta on perusteltua, että omien osakkeiden ja osuuksien rahoituskieltoa ja pantiksi ottamista koskeva sääntely olisi sama pankin yritysmuodosta riippumatta.

Kriisinratkaisun näkökulmasta on perusteltua, että omien osakkeiden ja osuuksien pantiksi ottaminen kiellettäisiin kokonaan. Kriisinratkaisussa osakkeet todennäköisesti mitätöitäisiin ja pankki menettäisi vakuutensa, mikä lisäisi luottotappioiden riskiä pankin muutenkin vaikeassa taloudellisessa tilanteessa. Omien osakkeiden ja AT1- ja T2-instrumenttien hankkimisen rahoittamisessa vastaavaa kieltoa tai rajoitusta ei tarvittaisi, kunhan hankinnan rahoitus tapahtuu turvaavaa vakuutta vastaan. Omiin varoihin kelpaamattomien omistus- ja velkainstrumenttien rahoittaminen vahvistaa pankin kriisinkestävyyttä, koska omien varojen ja MREL-kelpoisten erien vaatimus tulee kokonaisuudessaan pankin itse rahoittamien CET1-, AT1- ja T2-erien päälle ja siten käytännössä vahvistaa pankin tappionkantokykyä.

Jos omien omistusinstrumenttien pantiksi ottaminen kiellettäisiin kokonaan, julkisen kaupankäynnin vaatimuksesta voitaisiin myös luopua.

Kaupankäynti luottolaitoksen omilla osakkeilla:

RVV kannattaa nykyisen sääntelyn säilyttämistä.

Toimilupamenettelyiden sujuvoittaminen:

RVV tukee arviomuistiossa tunnistettua ja perusteltua tarvetta joustavoittaa ja helpottaa toimilupamenettelyjä tilanteissa/järjestelyissä, joissa ei ole valvonnallista lisäarvoa tai merkittävää muutosta.

Kriisinratkaisuviranomainen voi tunnistaa mahdollisia esteitä kriisinratkaisutoimenpiteiden toteuttamiselle vuotuisen kriisinratkaisusuunnitteluprosessin yhteydessä. Nämä purettavuuden esteet voivat mm. liittyä tarpeeseen muuttaa laitoksen tai ryhmän rakennetta nopeasti kriisinratkaisun yhteydessä ja siihen tarvittavien viranomaislupien saannin pitkään kesto. Kyseiseen tilanteeseen varautumista helpoittasi se, että pankilla olisi oikeus hakea toimiluvan laajennusta myös sellaisen toiminnan harjoittamiseen, jota se ei välittömästi aloittaisi, esimerkiksi kiinnitysluottopankkitoiminta tai omaisuudenhoito.

Lisäksi RVV pitää erittäin tärkeänä, että kriisinratkaisun yhteydessä perustettava siltapankki voisi jatkaa siltapankkiin siirretyn laitoksen toimintaa laitoksen toimiluvalla, kun RVV:n ohjauksessa laaditaan valvojalle kirjallinen muutosilmoitus siltapankkiin siirrettävän laitoksen aikaisempiin toimilupaedellytyksiin. Laitoksen toiminnan jatkaminen siltapankissa vastaa sisällöltään monin osin laitoksen yhtiömuodon muutosta ja siksi arviomuistiossa kuvattu sujuvoitettu toimilupamenettelyä olisi perusteltua soveltaa myös siltapankkiin.

Pankkivalvontaviranomaisen toimivalta luottolaitoksen toiminnan rajoittamiseksi:

RVV kannattaa luottolaitoslain 11 luvun 10 §:n muuttamista arviomuistiossa hahmotellulla tavalla niin, että se vastaa luottolaitosdirektiivin 104 artiklaa.

Luottolaitoksen asettaminen erityishallintoon:

RVV kannattaa luottolaitoslain 11 luvun 10 a §:n muuttamista niin, että se vastaa kriisinratkaisudirektiivin 29 artiklaa. Fivalla tulee olla oikeus määrätä laitokseen asiamies riippumatta siitä, onko johdon toimivaltaa ennen sitä rajoitettu. Asiamiehellä tulee olla mahdollisuus käyttää asettamispäätöksessä määrättyjä mitä tahansa johdon toimivaltuuksia, niitä ei pidä rajoittaa finanssivalvonnasta annetun lain 29 §:ssä säädetyn asiamiehen toimivaltuuksiin. Fivalle tulee säätää mm. oikeus antaa asiamiehelle toimivalta hyväksyä RVV:n konkurssihakemus laitoksen puolesta, jos se on tarpeen talletuspaon estämiseksi tai laitoksen toiminnan päättämiseksi hallitusti.

5. Talletuspankkien yhteenliittymät

Kommenttinne talletuspankkien yhteenliittymälainsäädäntöä koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpide-ehdotuksiin (arviomuistion luku 6)? Voitte tässä yhteydessä tuoda esille myös arvioitanne eri toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksista.

Yhteenliittymän rakenne:

RVV kannattaa yhteenliittymään kuuluvien talletuspankkien vähimmäismäärän koskevan sääntelyn säilyttämistä nykyisellään.

RVV kannattaa yhteenliittymälain muuttamista niin, että EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklaan ja luottolaitosdirektiivin 21 artiklaan perustuvien poikkeuslupien hakeminen ja voimassaolo säädetään yhteenliittymän muodostamisen ja voimassapitämisen edellytykseksi. Yhteenliittymien kriisinratkaisu perustuu monelta osin sille, että yhteenliittymää koskevat kriisinratkaisuvaltuuksien käyttö voidaan poikkeuslupien takia kohdistaa konsolidoidulle tasolle. Yhteenliittymään kuuluvien laitosten käsittely kriisinratkaisussa olisi hyvin haasteellista, jos kaikkia jäsenluottolaitoksia jouduttaisiin käsittelemään erillisinä laitoksina, koska yhteenliittymä ei ole emoyhtiön ja sen omistamien tytäryritysten muodostama konserni, jonka kriisinratkaisussa voidaan hyödyntää tätä emoyhtiön omistusoikeutta tytäryhtiöihinsä.

Keskusyhteisön tarkoitus ja tehtävä:

RVV:n näkemyksen mukaan sääntelyssä tulisi tuoda selvästi esille se, että keskusyhteisön tarkoituksena ja keskusyhteisön johdon velvollisuutena olisi edistää, paitsi jäsenluottolaitosten etua, myös ja ennen kaikkea yhteenliittymän kokonaisuutta.

Keskinäinen vastuu ja tukitoimet:

RVV pitää erittäin perusteltuna, että yhteenliittymään kuuluvien keskusyhteisön ja jäsenluottolaitosten keskinäisen vastuun ja tukitoimien sääntelyä uudistetaan niin, että siinä tällä hetkellä olevia tarpeettomia rajoitteita poistetaan. On sekä yksittäisen jäsenlaitoksen että yhteenliittymän etu, että tukitoimia voidaan käyttää aina, kun ne ovat tarkoituksenmukaisia jäsenlaitosten vakavaraisuuden ja likviditeetin turvaamiseksi. Kriisinratkaisuviranomaisen tavoitteiden mukaista on, että yhteenliittymän tai sen jäsenluottolaitoksen taloudelliset ongelmat ratkaistaan ensi sijassa yhteenliittymän omin toimin ja resurssein. Siksi RVV kannattaa kaikkia arviomuistiossa ehdotettuja muutoksia yhteenliittymän keskinäisiin vastuisiin ja tukitoimiin.

Yhteenliittymän valvonta:

RVV pitää perusteltuna, että valvontaviranomaisten ja keskusyhteisön roolia ja toimivaltuuksia yhteenliittymän ohjauksessa selkiytetään. Etenkin asiamiehen asettamista koskevia säännöksiä olisi tarkennettava siten, että Finanssivalvonnasta annetun lain mukaisen asiamiehen asettaminen tulisi olla yksinomaan Finanssivalvonnan tehtävä.

Yhteenliittymän purkaminen:

RVV pitää tarpeellisena, että yhteenliittymän purkautumisesta säädettäisiin nykyistä selvästi yksityiskohtaisemmin yhteenliittymälaisissa. Sääntely voisi olla arviomuistiossa hahmoteltujen periaatteiden mukainen.

Kriisinratkaisu ja konkurssi:

RVV pitää välttämättömänä, että jäsenluottolaitosten yhteisvastuuta keskusyhteisön konkurssissa koskevia säännöksiä selkeytetään. Nykyinen osuuskunnan jäsenten rajoittamattomaan lisämaksuvelvollisuuteen perustuva malli on erittäin vaikea soveltaa käytännössä, koska jäsenluottolaitokset ovat sen mukaan lisämakuvelvollisia niiden omia vastuita takaavan keskusyhteisön vastuista. Käytännössä vastuista syntyy hankalasti hahmotettava kehä.

Jäsenten yhteisvastuu keskusyhteisön konkurssissa tulisi selventää niin, että kaikki jäsenet olisivat keskusyhteisön konkurssitilanteessa yhteisvastuussa kaikkien muiden jäsenluottolaitosten veloista. Lopputulos olisi käytännössä sama kuin se todennäköisesti nykyisen sääntelyn mukaan olisi, mutta vastuu määräytyisi selkeästi ja olisi ylipäätään laskettavissa.

Samaan lopputulokseen päästäisiin myös ryhmäkonkurssilla, mutta koska Suomen konkurssilainsäädäntö ei sellaista menettelyä tunne, ei sellaista liene mahdollista säätää pelkästään yhteenliittymiä varten.

6. Luottolaitosten yhteisölaite

Kommenttinne luottolaitosten yhteisölaiteä koskeviin arviomuistion havaintoihin ja toimenpideehdotuksiin (arviomuistion luku 7)? Voitte tässä yhteydessä tuoda esille myös arvioitanne eri toimenpidevaihtoehtojen vaikutuksista.

Yleistä:

Olisi hyvä arvioida sen tarkoituksenmukaisuutta, että kiinnitysluottopankin on lain määritelmän mukaan oltava osakeyhtiö. Katettuja joukkolainoja koskevassa direktiivissä ei tällaista vaatimusta ole kiinnitysluottopankille asetettu.

RVV:n näkemyksen mukaan (LLL 2 a luvun) lupamenettelystä tulisi olla mahdollista myöntää poikkeus BRRD:n nojalla kriisinratkaisutilanteessa. RVV pitää lupamenettelyä turhana tilanteessa, jossa siltapankki-välinettä käytetään perustamalla holding-yhtiö, jonka omistaa Rahoitusvakausvirasto. Luvussa olisi siten perusteltua säätää tällaisesta poikkeuksesta. Lisäksi lakiin eräiden luotonantajien ja luotonvälittäjien rekisteröinnistä tulisi lisätä selvyyden vuoksi säännös, jonka mukaan lain rekisteröintivelvollisuutta ei sovelleta kriisinratkaisulain 11 luvussa tarkoitettuun omaisuudenhoitoyhtiöön. Selvennys olisi perusteltu, koska omaisuudenhoitoyhtiöön voidaan siirtää myös kuluttajaluottoja.

Liikepankki- ja osuuspankkilait:

RVV yhtyy arviomuistiossa esitettyyn näkemykseen siitä, että osuuspankkiosakeyhtiötä koskevasta erityissääntelystä voitaisiin luopua. Kaikkia osakeyhtiömuotoisia luottolaitoksia tulisi säännellä liikepankkilaissa.

RVV kannattaa sitä, että liiketoiminnan luovutusta koskevia säännöksiä tarkastellaan kokonaisuudessaan luottolaitosdirektiivin muutosdirektiivin yhteydessä.

Säästöpankkilaki:

RVV yhtyy arviomuistiossa esitettyyn näkemykseen siitä, että säästöpankkiosakeyhtiötä koskevasta erityissääntelystä luopumista pitäisi harkita. Kaikkia osakeyhtiömuotoisia luottolaitoksia tulisi säännellä liikepankkilaissa.

Laki hypoteekkiyhdistyksistä:

RVV:n käsityksen mukaan hypoteekkiyhdistyslakia tai kiinnitysluottopankkilakia tulisi muuttaa niin, että hypoteekkiyhdistystä käsiteltäisiin kiinnitysluottopankkina. Nykyinen tilanne, jossa hypoteekkiyhdistys on käytännössä kiinnitysluottopankki mutta ei muodollisesti täytä kiinnitysluottopankkilaissa olevaa kiinnitysluottopankin määritelmää, aiheuttaa epäselvyyttä esimerkiksi hypoteekkiyhdistykselle asettavan MREL-vaateen ja vakauseräsuhteiden suhteen.

RVV pitää perusteltuna, että hypoteekkiyhdistyksen yhtiömuodon muuttamisesta ja liiketoiminnan luovutuksesta säädettäisiin vastaavalla tavalla kuin muissakin pankkilaissa.

Eräiden sääntelykokonaisuuksien johdonmukaistaminen ja keskittäminen luottolaitoslakiin:

RVV kannattaa yleisenä periaatteena sitä, että eri yhtiömuodoissa toimivia pankkeja koskeva asiallisesti samansisältöinen sääntely harmonisoidaan ja keskitetään luottolaitoslakiin.

7. Muut havainnot ja huomiot

Voitte tässä yhteydessä tuoda esille muita kuin edellä mainittuihin teemoihin liittyviä havaintoja ja huomioita arviomuistioon liittyen.

-

Rahoitusvakausvirasto - Jaakko Weuro, ylijohdaja; Hanna Westman, pääekonomisti